

«فَلَا تَشْيِعُوا الْهُوَىٰ أَنْ تَعْذِلُوا»

شماره دادنامه : 140231390000308565
تاریخ تنظیم : 1402/02/12

شماره بایگانی شعبه : 0106056

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری
دادنامه

شماره پرونده ها :
140131920001008246

تاریخ دادنامه: 1402/2/12

شماره پرونده: 0106056

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
شاکی: آقای امید یاهو

طرف شکایت: سازمان امور مالیاتی کشور

موضوع شکایت و خواسته: ابطال قسمت انتهایی بند 6 از بخشنامه شماره 1396/7/22-200/96/517 سازمان امور مالیاتی کشور

گردش کار: شاکی به موجب دادخواستی ابطال قسمت انتهایی بند 6 از بخشنامه شماره 1396/7/22-200/96/517 سازمان امور مالیاتی کشور را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

"بنا بر حکم مقرر در ماده 157 قانون مالیات های مستقیم در صورت احراز شمولیت مالیات بر درآمد متعلق به شخص ثالث، مطالبه مالیات از مؤدى در هر زمان و در هر مرحله ای می باشد رفع تعرض گردد. چرا که مطابق با اصل 51 قانون اساسی که بیان می دارد، هیچ نوع مالیات وضع نمی شود مگر به موجب قانون ...» و همچنین با توجه به نص صریح ماده 1 قانون مالیات های مستقیم مبنی بر اینکه: «اشخاص زیر مشمول پرداخت مالیات می باشند... 2- هر شخص حقیقی ایرانی مقیم ایران نسبت به کلیه درآمدهایی که در ایران یا خارج از ایران تحصیل می نماید...» هر شخصی نسبت به درآمدهای خود مشمول مالیات بوده و اصولاً هیچ مسئولیتی در قبال پرداخت مالیات اشخاص ثالث ندارد مگر به حکم قانون در موارد مسئولیت تضامنی (مانند ماده 198 قانون مالیات های مستقیم و ...) یا مطابق با توافق طرفین مبنی بر تعهد به پرداخت مالیات شخصی توسط شخص دیگر مع الوصف ایجاد آثار مالیاتی و مطالبه مالیات از شخص دیگر جز موارد فوق حکماً منتفی و برخلاف قوانین و مقررات است. مستند بر همین استدلال مقتن در انتهای ماده 157 به سازمان امور مالیاتی تکلیف نموده که پس از احراز تعلق درآمد و به تبع آن مالیات به شخص دیگر ولو در هر مرحله ای باشد اقدام به رفع تعرض نماید.

با این وجود در بند 6 بخشنامه مورد اعتراض با کاهش قلمرو اجرایی ماده 157 قانون مالیات های مستقیم، ریاست وقت سازمان امور مالیاتی با ایجاد تکلیف به روسای امور مالیاتی مبنی بر عدم امکان رفع تعرض از مؤدى (که محرز شد، مالیات مطالبه شده مرتبط با وی نیست) در حالی که امکان مطالبه مالیات از مؤدى اصلی وجود نداشته باشد، پرونده را برخلاف حکم قانونی مندرج در ماده 157 بدون تعديل یا رفع تعرض به هیأت حل

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبری - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَشْيِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدُوا»

شماره دادنامه : 140231390000308565
تاریخ تنظیم : 1402/02/12

شماره بایگانی شعبه : 0106056

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری
دادنامه

دیوان عدالت اداری

اختلاف مالیاتی ارجاع دهنده که این امر منجر به عدم امکان اجرای حکم مندرج در ماده 157 قانون در مرحله رسیدگی مجدد موضوع ماده 238 قانون مالیات های مستقیم می گردد و قلمرو اجرایی قانون را کاهش می دهد. با این وصف مصوبه مورد اعتراض در تعارض با نص صریح قانون بوده و خارج از حدود صلاحیت مرجع صادر کننده صادر شده و قلمرو اجرایی قانون را مضيق نموده است. "

متن مقرر مورد شکایت به شرح زیر است:

"بخشنامه شماره 1396/7/22-200/96/517"

6- روسای امور مالیاتی در اجرای ماده 238 قانون مالیات های مستقیم موظفند بر اساس واقعیت و مستندات موجود نسبت به اعتراض مؤدى در خصوص اشتباه بودن اطلاعات منتب به وی، بررسی مقتضی را به عمل آورده و در صورت احراز صحت ادعای مؤدى اقدام به تعديل یا رفع تعریض از برگ تشخیص مالیات نمایند و همچنین موظفند با رعایت مهلت مرور زمان مالیاتی موضوع ماده (157 قانون مالیات های مستقیم) به صورت مكتوب مراتب درخواست اصلاح اطلاعات طرف دوم اطلاعات مالیاتی را به اداره کل امور مالیاتی مؤدى طرف اول (ارسال کننده اطلاعات) ارسال نمایند.

بدیهی است در صورتی که با تعديل یا رفع تعریض از مؤدى امکان مطالبه مالیات از مؤدى اصلی به علت مرور زمان مالیاتی فراهم نباشد، روسای امور مالیاتی می بایست بدون انجام تعديل یا رفع تعریض، پرونده امر را به هیأت حل اختلاف مالیاتی ارجاع تا با رعایت تبصره ماده 157 قانون رأی مقتضی صادر گردد.

در پاسخ به شکایت مذکور، معاون دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور به موجب لایحه شماره 1401/10/26-ص/212/878 توضیح داده است که:

"با توجه به ماده 137 قانون مالیات های مستقیم در صورتی که مهلت پنجماله موضوع ماده قانونی یاد شده سپری شده باشد، به دلیل مرور زمان مالیاتی، امکان مطالبه مالیات از مؤدى وجود نخواهد داشت مگر در مواردی که مالیات به هر علت از غیر مؤدى مطالبه شده باشد و در اجرای تبصره ماده مذکور پس از تایید مراتب از طرف هیأت حل اختلاف مالیاتی مطالبه مالیات از غیر مؤدى در هر مرحله که باشد کان لم یکن تلقی و اداره امور مالیاتی بدون رعایت مرور زمان موضوع ماده مذکور ظرف یک سال از تاریخ صدور رأی هیأت مزبور، مالیات متعلق را از مؤدى واقعی مطالبه نماید و گرنه مشمول مرور زمان خواهد بود. همان گونه که در مفاد صدر بند 6 بخشنامه مورد شکایت به آن تصریح شده است، روسای امور مالیاتی در اجرای ماده 238 قانون مالیات های مستقیم موظفند بر اساس واقعیت و مستندات موجود نسبت به اعتراض مؤدى در خصوص اشتباه بودن اطلاعات منتب به وی بررسی مقتضی را به عمل آورده و در صورت احراز ادعای مؤدى اقدام به تعديل یا رفع تعریض از برگ تشخیص مالیات نمایند و در همین راستا موظفند با رعایت مهلت مرور زمان مالیاتی

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبری - نیش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَسْبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْلُمُوا»

شماره دادنامه : 140231390000308565
تاریخ تنظیم : 1402/02/12

شماره بایگانی شعبه : 0106056

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری
دادنامه

دیوان عدالت اداری

موضوع ماده 157 قانون مالیات های مستقیم به صورت مکتوب مراتب در خواست اصلاح اطلاعات طرف دوم در سامانه اطلاعات مالیاتی را به اداره کل امور مالیاتی مؤذی طرف اول (ارسال کننده اطلاعات) ارسال نمایند.

بنابر این همان گونه که از مفاد صدر بند 6 بخشنامه مورد شکایت مشهود است برخلاف نظر شاکی بخشنامه هیچ‌گونه محدودیتی برای روسای امور مالیاتی در اجرای ماده 238 قانون مالیات های مستقیم برای رفع تعریض از غیر مؤذی در مواردی که مطالبه مالیات از مؤذی واقعی هنوز مشمول مرور زمان 5 ساله نشده است ایجاد ننموده است. لیکن آنچه شاکی در متن دادخواست خود به آن توجه ننموده است، عبارت «به علت مرور زمان» در بخش انتهایی بند 6 بخشنامه مورد شکایت است که اجرای مفاد مراد تأکید در قسمت صدر بخشنامه را غیر ممکن می نماید، به عبارت دیگر در صورتی که مهلت مرور زمان مالیاتی برای مطالبه مالیات از مؤذی واقعی سپری شده باشد، امکان اجرای موارد تأکید شده در صدر بخشنامه برای روسای امور مالیاتی از باب ارسال مکتوب مراتب در خواست اصلاح اطلاعات طرف دوم در سامانه اطلاعات مالیاتی به اداره کل امور مالیاتی طرف اول (ارسال کننده اطلاعات) برای مطالبه مالیات از مؤذی واقعی میسور نخواهد بود و به همین دلیل مرجع صدور بخشنامه با رعایت مفاد تبصره ماده 157 قانون مالیات های مستقیم و در راستای اراده مقنن در متن قانون قسمت اخیر بند 6 بخشنامه را تبیین نموده است.

همان گونه که در متن تبصره یاد شده به صراحت به آن تأکید شده است، مطالبه مالیات از غیر مؤذی در هر مرحله که باشد پس از تایید مراتب از طرف هیأت حل اختلاف مالیاتی کان لم یکن تلقی می گردد و تنها در صورتی که مراتب کان لم یکن شدن مطالبه مالیات از مؤذی به موجب رأی هیأت حل اختلاف موضوع تبصره ماده 157 قانون مالیات های مستقیم انجام پذیرد، فارغ از مهلت مرور زمان امکان مطالبه مالیات از مؤذی واقعی در مهلت یک ساله مقرر در متن تبصره موصوف میسور خواهد بود. بنابراین مرجع صدور بخشنامه در اجرای اراده مقنن در باب جلوگیری از تضییع حقوق دولت، صرفاً در مواردی که به دلیل مشمول مرور زمان شدن مطالبه مالیات از مؤذی واقعی در اجرای مفاد ماده 157 قانون مالیات های مستقیم، امکان استیفاده حقوق دولت با رعایت ترتیبات صدر بند 6 بخشنامه میسور نمی باشد، با تأکید بر لزوم رعایت تبصره ماده 157 قانون مالیات های مستقیم، در قسمت اخیر بند 6 بخشنامه مورد شکایت حکم قانونگذار را تبیین نموده است که کاملاً منطبق بر نص صریح قانون بوده و تناقضی با متن قانون در آن مشهود نمی باشد."

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ 1402/2/12 با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

با عنايت به اينکه براساس بخشنامه شماره 1396/7/22-200/96/517 سازمان امور مالیاتی کشور و در

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبری - نیش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَشْيِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدُوا»

شماره دادنامه : 140231390000308565
تاریخ تنظیم : 1402/02/12

شماره بایگانی شعبه : 0106056

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری
دادنامه

دیوان عدالت اداری

راستای تبیین حکم مقتضی مقرر شده است که در اجرای ماده 238 قانون مالیات‌های مستقیم رؤسای امور مالیاتی مکلفند که به اعتراض مؤذی رسیدگی نمایند و چنانچه اطلاعات منتبه اشتباہ باشد با رعایت مهلت مرور زمان ماده 157 قانون مزبور مراتب را به اداره امور مالیاتی طرف اول ارسال کنند و اگر مرور زمان شامل موضوع شود بدون انجام تعديل یا رفع تعارض، پرونده را به هیأت حل اختلاف مالیاتی ارجاع کنند تا وفق ماده 157 قانون فوق الذکر اقدام به صدور رأی مقتضی گردد و این امر از مفاد تبصره ماده 157 قانون مالیات‌های مستقیم نیز قابل استباط است، بنابراین حکم مندرج در انتهای بند 6 بخشنامه شماره 517/96/722-200/1396 رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور خلاف قانون و خارج از حدود اختیار نیست و ابطال نشد.

حکم‌تعلى مظفری

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

امضاي صادر گشته

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبری - نیش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری